

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔๕/๒๕๖๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาวไร่ จังหวัด
มหาสารคาม เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลเขาวไร่ จังหวัดมหาสารคาม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ตำแหน่ง - ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขาวไร่ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. สำเนารายงานผลการสอบข้อเท็จจริงจังหวัดมหาสารคามพร้อมสรุปและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๒. สำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. พร้อมเอกสารประกอบ

องค์การบริหารส่วนตำบลเขาวไร่ มีหนังสือ ที่ มค ๗๑๑๐๑.๑/๗๖๑ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารที่มีการกำหนดชั้นความลับ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ

ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๖๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาวไร่ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือคำขอข้อมูลข่าวสารลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขาวไร่ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง จำนวน ๒ รายการ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลเขาวไร่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารที่มีการกำหนดชั้นความลับ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาวไร่ ดังกล่าว

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๔๕/๒๕๖๓

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลเขวไร่ มีหนังสือลับ ที่ มค ๗๑๑๐๑.๑/๐๐๔ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มาเพื่อประกอบการพิจารณาและชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง – และเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นการปล่อยปละละเลยหรือไม่พึงสังวรณในการปฏิบัติหน้าที่ราชการในการระงับหรือป้องกันเพื่อมิให้เกิดการทุจริตสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเป็นพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเขวไร่ จนก่อให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการ จึงน่าจะเข้าข่ายเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และเป็นความผิดทางวินัย อำเภอกอสุ่มพิสัยจึงแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลเขวไร่พิจารณาดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ และประกาศหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องตามอำนาจหน้าที่ พร้อมทั้งได้ส่งรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งจังหวัดมหาสารคาม ที่ ๓๔๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ มาพร้อมกับหนังสือฉบับดังกล่าว และให้องค์การบริหารส่วนตำบลเขวไร่รายงานผลการดำเนินการพร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้อำเภอรับทราบต่อไป องค์การบริหารส่วนตำบลเขวไร่ พิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีมีมูลความผิดทางวินัย ปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย จึงยังไม่ได้มีการแจ้งข้อมูลข่าวสารในส่วนของเอกสารรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของจังหวัดมหาสารคามให้ผู้อุทธรณ์ทราบ กรณีสำนวนรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. พร้อมเอกสารประกอบนั้น ในระหว่างที่องค์การบริหารส่วนตำบลเขวไร่รอการตอบรับการยืมตัวเป็นกรรมการสอบสวนวินัยจากพนักงานส่วนท้องถิ่นแห่งอื่นจากต้นสังกัดนั้น เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๒ องค์การบริหารส่วนตำบลเขวไร่ได้รับหนังสือปฏิเสธการเป็นกรรมการสอบสวนทางวินัยจากพนักงานส่วนท้องถิ่นท่านหนึ่ง ผู้ซึ่งเห็นควรได้รับการแต่งตั้งให้เป็นประธานกรรมการสอบสวนทางวินัยในครั้งนี้ เนื่องจากมีตำแหน่งระดับเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา จากนั้นในวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๒ เวลาประมาณ ๑๗.๐๐ น. ได้มีเจ้าหน้าที่จากสำนักงาน ป.ป.ช. จังหวัดมหาสารคามนำส่งสำเนารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเอกสารประกอบ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูลความผิดนายกององค์การบริหารส่วนตำบลและผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัดมหาสารคามซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหาตามรายงานการไต่สวน และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แจ้งให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลเขวไร่ ในฐานะผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอน พิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ องค์การบริหารส่วนตำบลเขวไร่จึงได้พิจารณาโทษทางวินัยพนักงานส่วนตำบลตามที่ปรากฏในรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงดังกล่าว โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้น และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดทางวินัยกรณีผู้อุทธรณ์ว่ามีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง องค์การบริหารส่วนตำบลเขวไร่จึงได้เสนอ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๔๕/๒๕๖๓

ขอความเห็นชอบในการพิจารณาโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดมหาสารคาม (ก.อบต.จังหวัด) จึงเป็นการเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดมหาสารคาม ดังนั้น เรื่องดังกล่าวจึงยังไม่สิ้นสุดกระบวนการออกคำสั่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกลงโทษ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารตามคำขอมีการกำหนดชั้นความลับ จึงไม่สามารถเปิดเผยให้ผู้ถูกลงโทษทราบได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สำเนารายงานผลการสอบข้อเท็จจริงจังหวัดมหาสารคาม พร้อมสรุปและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. พร้อมเอกสารประกอบ

ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการข่มขู่ความผิดกรณีทุจริตเรียกรับเงินจากผู้สมัครสอบเพื่อช่วยเหลือให้ผู้สอบได้เป็นพนักงานส่วนตำบล ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว และได้ส่งสำนวนการสอบสวนดังกล่าวให้องค์การบริหารส่วนตำบลเขวาไร่ เพื่อดำเนินการออกคำสั่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกลงโทษต่อไป ทั้งนี้ คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดมหาสารคามสามารถพิจารณาโทษทางวินัยของผู้ถูกลงโทษได้จากรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงที่สำนักงาน ป.ป.ช. จัดส่งให้ได้ การเปิดเผยจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการสืบสวนข้อเท็จจริงอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับในรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงดังกล่าว ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ผู้ถูกลงโทษเป็นผู้ถูกสอบสวนวินัย จึงมีเหตุอันสมควรที่จะได้ทราบข้อมูลเพื่อนำไปปกป้องสิทธิของตน แม้ข้อมูลข่าวสารจะกำหนดชั้นความลับตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในการพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ตามข้อ ๒๔ ของระเบียบฉบับดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ถูกลงโทษเปิดเผยให้ผู้ถูกลงโทษทราบได้ ทั้งนี้ ให้หน่วยงานปกปิดเฉพาะข้อมูลในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่น คือ ชื่อนามสกุล ตำแหน่ง ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบได้ว่าผู้ใดเป็นพยานผู้ให้ปากคำ ซึ่งการเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๔๕/๒๕๖๓

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลเขวไร่ จังหวัดมหาสารคามเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้หน่วยงานปกปิดเฉพาะข้อมูลในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่น คือ ชื่อนามสกุล ตำแหน่ง ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบได้ว่าผู้ใดเป็นพยานผู้ให้ปากคำ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทจิรา เอี่ยมมยุรา หัวหน้าคณะที่ ๔

นายนิรวัช บุญณกันต์ กรรมการ

นายณที ทับมณี กรรมการ

นายมานะ วีระอาชากุล กรรมการ

พลตำรวจโท วราวุธ ทวีชัยการ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๓